

Publicerad 2013-10-07 08:03 av PPQ

Gråmulet och höst... tidig morgon, så varför inte?

Jag vet vad jag såg

När du kan höra min röst vart än du befinner dig

När du kan se bilderna från mitt liv där jag blottar mig

Och i sökandet efter kärlek är din telefon en kompass pekar ut

Och när du kan följa i hundrafyrtiotecken stötvis, var tar det då slut?

Det jag såg i dig vill du inte låta mig se längre, den spegeln får jag söka på annat håll

Du vet att jag inte kunde hantera det, för det är något som inte kan finnas med sådan kontroll

Och bedövningsmedlet avstår jag från, jag dör hellre i smärta än frånvarande av liv

Visste du ens vad jag hade för planer, men i den sanning som du vibrerar finns inget alternativ

Som barn fanns det där, närheten, men som vuxen har jag värjt mig från det

Det är fel, allt i det är så fel, men ändå har jag intalat mig att det är rätt

Och jag vet inte vad hon heter, men hon andas bredvid mig, naken

Jag rör vid henne, hon som saknar namn i mitt medvetande men ändå håller mig vaken

Det jag såg i dig var inte ämnat för mina ögon så som du såg det

Det kanske är så att trots att det var fel för dig, kanske något var rätt

Det kanske fanns något i det som jag såg som var ämnat för mig

Men jag förstår på dina ord att det som är mitt aldrig fanns att finna i dig

Och jag andas in doften så jag kan lägga den på minnet

Det är en ilning som rör sig likt grafiska vågor på en display över sinnet

Och hon måste känna att jag inte är den jag brukar vara

Jag hoppas att hon ska ligga tyst och stilla utan frågor, utan en önskan om att jag ska svara

Det jag såg hos dig är inte längre synligt även om bilden etsat sig fast

Och du slöt ögonlocken fast jag sa åt dig att se mig i ögonen, allt var borta i ett kast

Och det som jag såg innan du vände bort din blick får jag söka efter på egen hand

Mörkret väntar mig, och jag vet att jag kommer se dina ögon som stjärnor framför mig ibland

Så av alla människor i världen skulle jag möta just dig en eftermiddag i min sorg

Det ännu fanns hopp innan du kastade mig i min egna papperskorg

Jag skrev alla ord med smärta innan du svarade svart på vitt då mörkret skingrat sig

Jag frågar inte vad gud ville, för jag får för mig att det var djävulen som skickade dig till mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten